

[Karen Thurøe Hansen.]

orlov, men jeg har et helt konkret spørgsmål til forslagsstillerne: Hvor står den medhjælpende hustru i denne forbindelse? Eksisterer de private erhvervsdrivende og disses hustruer overhovedet ikke i SFs terminologi? I forvejen ydes der kun de medhjælpende hustruer barselorlov i 4 uger og i visse tilfælde endnu mindre, så der er for mig at se ingen grund til at fremhæve en bestemt kategori af kvinder som værende de dårligst stillede i vort samfund.

Jeg kan fuldt ud tilslutte mig bemærkningerne om, at vi skal give vore børn så gode startbetingelser som muligt, samt at den fysiske og psykiske omsorg i barnets første levetid er af væsentlig betydning.

Jeg anser bemærkningen om omsorgsorlov til faderen omkring fødselstidspunktet for at være mindre seriøs – men alligevel, ved nærmere eftertanke, så har man jo af og til hørt om, at det er fædrene, der har de største eftervær.

Det er sandsynligt, at spørgsmålet om barselorlov trænger til en revision. Vi har af ministerens redegørelse hørt, at det efterhånden vil blive taget op til en revision, så der kan blive ligestilling mellem kvinderne, men SFs forslag, som det ligger foran os, kan det konservative folkeparti ikke medvirke til at gennemføre.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Centrum-demokraterne vil gerne medvirke til at forbedre forholdene lige så stille, som der nu bliver penge til det, altså ikke med det samme og så omfattende, at forslaget går langt ud over, hvad centrum-demokraterne har tænkt sig angående barselhvile.

Imidlertid er der et sammenfald i hensigten med forslaget og nogle tanker, vi selv har, og som omfatter en mulighed for den af forældrene, der ønsker det, til at blive hjemme hos deres barn indtil det andet leveår gennem et forhøjet børnetilskud. Det er økonomisk mindre omfattende, men hensigten er jo den samme, så vi vil gerne kigge på forslaget i udvalget.

Tove Jørgensen (DKP):

Det er meget rørende: hver gang der tales om pensionister, kvinder, børn, åndssvage og andre ydergrupper her i samfundet, så er der ikke grænser for den sympati, man møder fra samtlige folketingets partier. Desværre er det sådan, at når der skal konkret handling til, så

ser det lidt mindre lyst ud, og så sker der lidt mindre.

Jeg kan da godt sige, at vi fra kommunisternes side har meget stor sympati for de intentioner, der ligger i SFs forslag, og jeg kan ligesom en lang række andre ordførere dele SFs holdning til, at der trænges til en alvorlig revision på hele det område, der vedrører barselhvilen, men jeg kan da godt få lidt myrekryb, når jeg hører socialministeren henvise til, at børnekommissionen skal være færdig i en hel masse forskellige udvalg, før der kan ske noget.

I folketingsåret 1974–75 ved debatten om kvindekommissionens afsluttende betænkning sagde fru Ritt Bjerregaard fra socialdemokraterne, at man ønskede den svenske ordning indført her. Der er ikke sket noget siden. I dag hører vi fru Inge Fischer Møller nævne den samme lovgivning i Sverige. Derefter skal det åbenbart vente endnu en gang.

Først laver vi en kvindekommision, og så kan den få lov at blive færdig. Så laver vi en børnekommission og en ligestillingskommission, og når de er færdig med deres arbejde, så kommer der nok en ny kommission, der skal se på det fra en anden vinkel. Sådan kan vi jo blive ved. Det virker ikke særlig betryggende.

Hvad angår det konkrete forslag, der ligger her, synes vi, det på en måde er et skrivebordsarbejde, der måske ikke i tilstrækkelig grad tager hensyn til kvindernes konkrete vilkår. Selv om jeg ikke er så forfærdelig enig med hr. Erlendsson, så finder jeg, at lighed er ikke et spørgsmål om ensartet behandling. Jeg tror dog ikke, jeg tolker dette på samme måde som hr. Erlendsson, for i hans opfattelse kan der nok ligge en tilbøjelighed til at trænge kvinderne tilbage til hjemmet, og det mener jeg bestemt ikke er ønskeligt. Vi kan ikke se bort fra, at der er nogle biologiske forskelle, men der er nogle klassemæssige forskelle, som der først og fremmest må tages hensyn til, når der skal gennemføres en barselhvilelovgivning. Det er ikke det samme at være kvinde på en fabrik, måske stå i osen fra chokoladesovs på en biskuitfabrik, mens man er gravid, og så at arbejde på et kontor. Det er rigtigt, at der er nogle problemer også for de kvinder, der arbejder på kontor, og for højtuddannede kvinder med hensyn til avancement osv., og derfor er det rimeligt at stille mænd og kvinder lige, men vi kan ikke se bort fra, at de andre kvinders behov er betydeligt mere påtrængende. Dette forslag tilgodeser